

[P. Munch.]

Formue anbragt i deres Ejendom, men ikke for de andre; for de andre betyder dette Forslag intet. Hvis man vil lette Formueskatten for deres Vedkommende, er Vejen lagt til Rette, jævn og let at befare, gennem de Bestemmelser, som allerede findes i den bestaaende Skattelovgivning, om en Nedsættelse af indtil $\frac{4}{5}$, $\frac{3}{5}$ eller $\frac{2}{5}$ for deres Vedkommende, som ud af en saadan Formue har en mindre Indtægt. Det er altsaa ikke disse, der faar Fordel af det her foreliggende Forslag. Det er kun den øverste Top ude paa Landet, ganske som det er Tilfældet for Byernes Vedkommende.

En enkelt Bestemmelse dette vedrørende blev nævnt af den ærede Ordfører for Partiet Venstre, og det glædede mig at høre, at han havde Betæneligheder ved det. Det er Bestemmelsen om det Fradrag, der skal ske, paa 25 pCt., indtil 10 000 Kr., men mindst 2 500 Kr. Om dette gælder det jo, at saaledes som Lovforslaget er formet, vil det betyde, at den mindre Landbruger, der ofrer alt sit Arbejde paa sin Bedrift, faar derfor et Arbejdsvederlag paa 2 500 Kr. om Aaret, som han faar Lov til at trække fra. Den Godsejer derimod, der lader sin Ejendom forvalte af en Godsforvalter, som lønnes, og hvis Løn fradrages, naar Udbyttet af den paagældende Ejendom gøres op, vil kunne sidde langt borte fra sin Ejendom og dog blive regnet at have en Arbejdsfortjeneste paa denne Ejendom paa 10 000 Kr., som tages i Betragtning, naar det bestemmes, hvor stor Skattelettelse han kan faa, forudsat at han ud af hele Ejendommen har en Indtægt paa 40 000 Kr. Jeg ser da ikke rettere, end at de Betæneligheder, den ærede Ordfører for Partiet Venstre her gjorde gældende, er velbegrundede, og jeg haaber, at de maa blive opretholdt under den kommende Forhandling i Udvalget.

Den anden Del af Forslaget tager Sigte paa Selskabsskatten, og den Tanke, der her angives som Formaal, er da dette: at opmuntre til Konsolidering. Det forekommer mig ogsaa her, at det ikke er lykkedes den højtærede Finansminister at lægge Forslaget saaledes til Rette, at det tjener det Formaal, som den højtærede Finansminister har opstillet. Den højtærede Finansminister er jo gaaet den Vej at tage Hensyn kun til bestaaende Reservefonds, hvorimod jeg synes, at det havde været meget naturligt og ligetil, om de Begunstigelser, man paa dette Omraade vilde give, blev givet af Hensyn til den Konsolidering, som fandt Sted gennem Henlæggelser i den kommende Tid, gennem hvert Aars særlige Henlæggelser. Det er en Vej,

som ogsaa er tilrettelagt gennem den bestaaende Lovgivning, og man kan meget vel bygge paa den Grund. Det, man derimod opnaar ved det Forslag, som her foreligger, er at opmuntre til Konsolideringen bestemte Gruppe af danske Selskaber, som — forudsat at man kan gaa ud fra de foreliggende Regnskaber med Hensyn til Aktiekapital og Reservefond som Udtryk for Selskabernes Stilling — er de uden al Sammenligning bedst konsoliderede, der mindst har yderligere Konsolidering behov. Det er saaledes, at jo rigere et Selskab er, jo stærkere det økonomisk staar, des ivrigere kommer man til det paagældende Selskab og siger: Nu skal vi give jer nogle Penge i Forhold til det, I hidtil har haft, hvert Aar, og saa kan I konsolidere jer yderligere derfor.

Ogsaa her vilde det have været meget ønskeligt, om man fra den højtærede Finansministers Side havde bilagt Forslaget med en Række Eksempler, saaledes at det straks var gaaet ind i Diskussionen, hvad det virkelig er, det drejer sig om. Her vilde Eksemplerne oven i Købet have haft den Fordel, at de kunde være nogenlunde udtømmende. De Selskaber, det drejer sig om, er faa; jeg antager, at det kan blive omkring ved en Snes i alt, hvor det kan have nogen som helst reel Betydning. Det er Selskaber, som Finansministeren og Skattevæsenet kender til Bunds. Det er Selskaber, hvis Forhold meget vel fuldt og helt kan oplyses for Offentligheden, thi gennem de paagældende Selskabers Regnskaber foreligger det offentliggjort Aar efter Aar, hvor stor deres Aktiekapital og deres Reservefond er. Vi kan vel ikke paa Grundlag af disse Oplysninger her med Sikkerhed udregne Virkningen for det enkelte Selskab, og de allernyeste Oplysninger foreligger ikke, men den højtærede Finansminister kan med største Lethed gøre det, og jeg tror, det vilde have den største Interesse for Rigsdagen at vide, hvilke Selskaber det gælder, og hvor stærkt dette gør sig gældende.

Naar jeg ser paa den Gruppe af Selskaber, som Tanken naturligt falder paa, saa melder der sig her et Selskab som Handelsbanken: 50 Mill. Kr. Aktiekapital, 30 Mill. Kr. Reservefond. De Beløb, man skal tage Hensyn til ved de forskellige Beregninger, bliver i Fremtiden 80 Mill. Kr. i Stedet for nu 50 Mill. Kr. Og der tages dobbelt Hensyn dertil; der tages Hensyn dertil, baade naar den Procent fastsættes, under Hensyn til hvilken Skatten skal ydes, og naar man beregner det Beløb, hvoraf Skatten overhovedet skal tages.